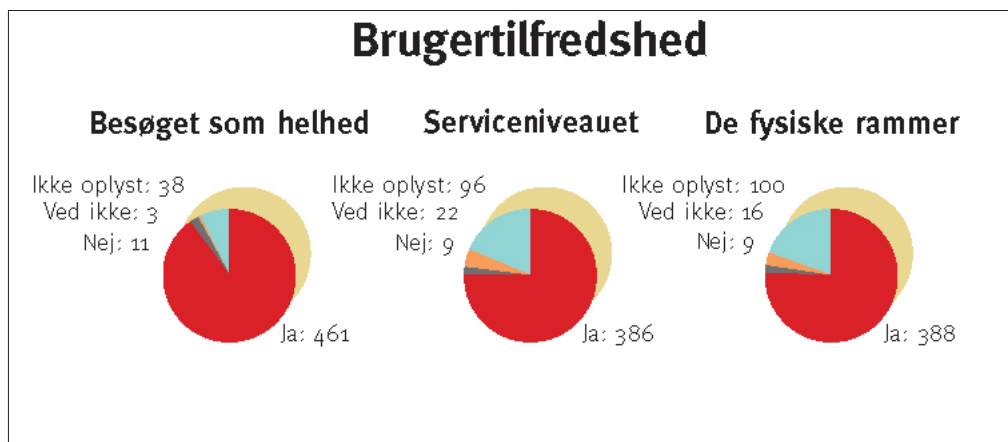

I det følgende gennemgås i grafiske fremstillinger resultaterne af en brugerundersøgelse, som Museum Ovartaci har foretaget løbende gennem en årrække. Tidligere er brugerundersøgelsen opgjort, behandlet og kommenteret i Museets årbog 2004-08.

Materialet, baseret på udfyldte spørgeskemaer, som dækkede den første femårsperiode fra 2004-8, var baseret på 794 besvarelser. Dette giver et gennemsnit på 159 udfyldte og registrerede spørgeskemaer pr. år.

Herværende materiale bygger på i alt 513 besvarelser fra treårsperioden 2009-11, altså et gennemsnit på 171 registrerede skemaer årligt. Der har altså været en mindre stigning i publikums positive indstilling til at deltage i undersøgelsen. Vi vil benytte årbogen som anledning til at takke vores publikum for at tage sig tid til at udfylde skemaet og på den måde bidrage til materialet og give os en mulighed for at se på vores museum med gæstens øjne.

Omkring antallet af besvarelser og periodens længde må vi sige, at materialet er tilstrækkeligt til at give et

fyldestgørende billede af de besøgendes oplevelse af Museum Ovartaci.

Selvfølgelig kan man i forbindelse med vurderingen af resultaterne i en hvilken som helst undersøgelse være kritisk over for materialet: Er besvarerens holdning til Museet allerede positiv i og med beslutningen om i første omgang at besøge Museet? Man kunne også have en formodning om, at de gæster, der aktivt vælger at udfylde skemaet, har en overvejende positiv holdning til Museets formidling og område. Under alle omstændigheder er det forbehold, som vi ikke har mulighed for at indkalkulere i vores fortolkning af besvarelserne. Det kunne være interessant i en senere undersøgelse at få svar på den type spørgsmål.

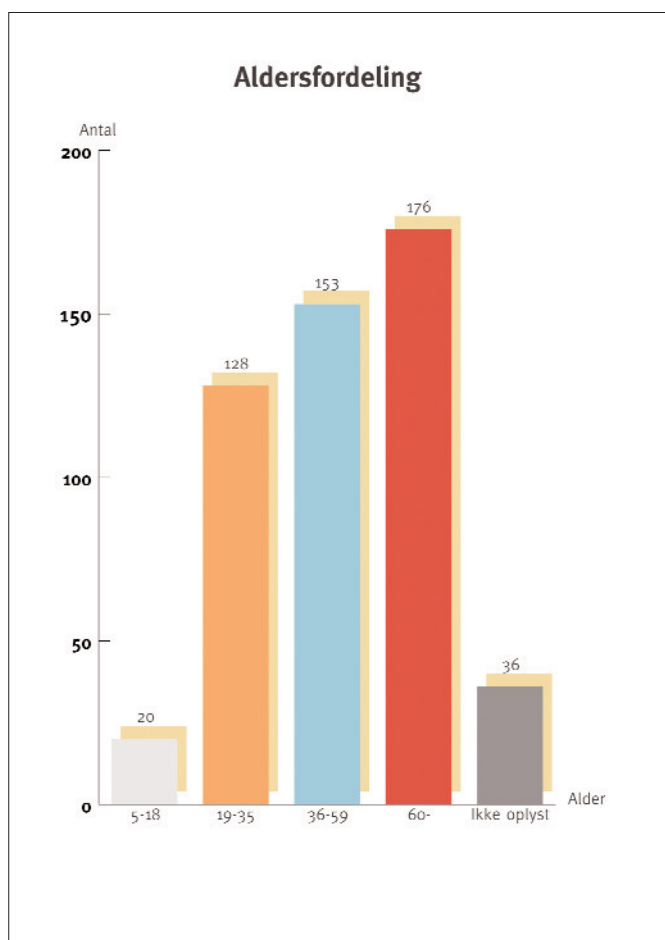
I: Brugertilfredshed

Her viser diagrammet en meget høj grad af tilfredshed med besøget som helhed. Hele 90 % af besvarelserne udtrykker tilfredshed med oplevelsen. 75 % udtrykker tilfredshed med serviceniveauet, og hvad angår tilfredshed med de fysiske rammer er tallet 75,5 %. For perioden 2004-2008 var det tilsvarende tal for brugertilfredshed med besøget som helhed 70 %. På dette helt centrale punkt har Museet altså tegnet sig for en væsentlig forbedring. Vi kan kun være stolte og tilfredse og naturligvis sende roserne videre til Museets engagerede medarbejdere.

II: Aldersfordeling

Alt i alt tegner sig et forventeligt billede af aldersfordelingen: en overvejende andel

af publikumsunderlaget befinder sig i kategorien fra midaldrende til ældre – Her ser vi en ret iøjnefaldende forskydning i forhold til den tidligere brugerundersøgelse: Andelen af gæster over 60 år er steget med 6 %. I samme periode er andelen af erhvervsaktive i alderen – 36-59 år faldet med 10 %. En mulig fortolkning af disse tal kunne være, at gruppen af efterlønsmodtagere i forhold til den tidligere opgørelse tegner sig for en stigende andel af kulturforbruget i Danmark, mens de erhvervsaktive har fået mindre tid og overskud til at opsøge de kulturelle tilbud. Der er nok ingen tvivl om, at efterlønsmodtagerne benytter en del af deres nyvundne fritid til museums- og teaterbesøg. Det kan vi jo kun være glade for.

En aldersgruppe, som alle i museumsverdenen bejler til – med skiftende held – er børnene og de unge, morgendagens museumsgæster. Mange museumsfolk sukker over, hvor vanskeligt det kan være at få dem inden for dørene og i tale. Heller ikke her på Museet kan vi prale af at finde mere end knap 7 % af de 5-18-

årige blandt besvarelserne. Her kan vi nok indregne den faktor, at i hvert fald børnene og de helt unge ikke er de flittigste til at udfylde spørgeskemaer. Det er ikke sandsynligt, at mange 5-12-årige på egen foranledning vælger at deltage i en brugerundersøgelse. Her er de 13-18-årige givetvis mere aktive. Vi har faktisk i den senere

tid haft et stadig voksende antal yngre gæster på skole- og rundvisninger og som brugere af Museets børneatelier og skoletjeneste. En opgørelse for skoleåret 2011-12 viser, at vi der har haft besøg af 600 børn.

III: Kønsfordeling

Overvægten af den midaldrende til ældre kvinde som den typiske museumsgæster – det være sig kulturhistoriske museer eller kunstmuseer – fremgår tydeligt, i denne undersøgelse såvel som i en tidligere. Kvinderne tegner sig for 60 % af besvarelserne, mens mændene udgør 19 %. Her er billedet dog ikke helt utvetydigt, idet gæsterne i 20 % af besvarelserne har undladt at oplyse køn.

IV: Beskæftigelse

Hvad angår beskæftigelse er der ingen større forskydninger fra 2008-brugerundersøgelsen.

I alt tegner skoleelever, studerende samt øvrige ikke-erhvervsaktive (pensionister af forskellig art) sig for 41 % af besvarelserne, mens social- og sundhedssektoren sammen med andre offentligt ansatte udgør 27 %.

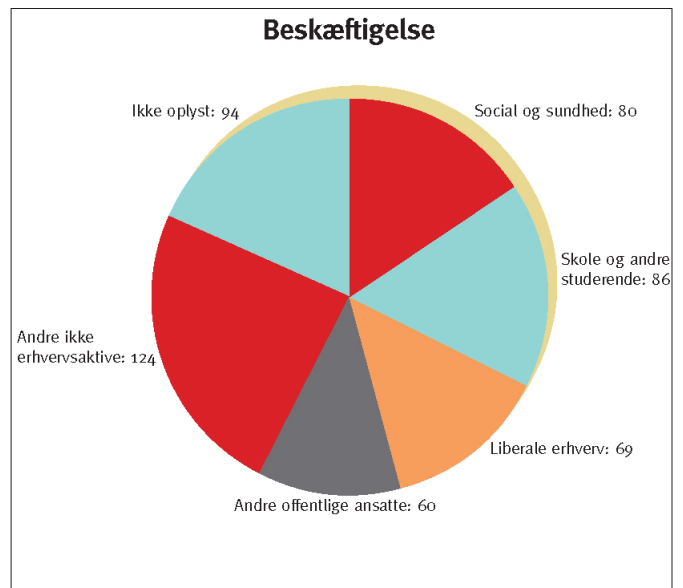
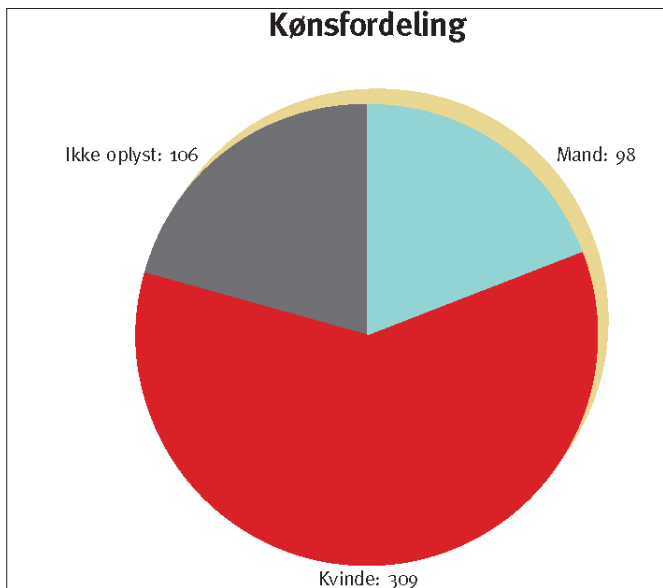
De liberale erhverv er repræsenteret med 13,5 %, hvilket

er beskedent, men muligvis et realistisk billede af denne gruppes museumsforbrug.

Desværre er dette punkt ikke oplyst for 18 procent af de kommende, hvilket også her skaber en vis usikkerhed om beskæftigelsesfordelingen. Generelt kan vi konstatere, at mens en større andel af museumsgæsterne har valgt at deltage i den seneste brugerundersøgelse, har en procentvis større andel af dem undladt at besvare et eller flere af spørgsmålene. Der er imidlertid ingen grund til at tvivle på de tal, der dokumenterer, at den mest almindelige museumsgæster er en midaldrende til ældre, offentligt ansat kvinde.

V: Nationalitet og VI: Geografisk fordeling

Der skal ikke herske tvivl om, at vi først og fremmest er et regionalt og til dels nationalt museum. Dog er der i perioden 2009-11 en svag stigning af ikke-skandinaviske gæster, som har deltaget i brugerundersøgelsen. I samme periode har vi deltaget i et europæisk museumssamarbejde, som blandt andet indebærer en europæisk vandrestilling af vores store kunstner, Ovaraci.

Vandreudstillingen og omtalen af den giver os en begrundet forventning om en større international interesse for Museet i fremtiden.

VII: Kendskab til Museet:

Kendskabet til Museet gennem pjecer og brochurer er faldet en del samtidig med, at kendskabet gennem aviser og blade er steget. Der har da også været skrevet meget om Museet i pressen – at en del af omtalen så har drejet sig om lukningstrussel genererer også opmærksomhed.

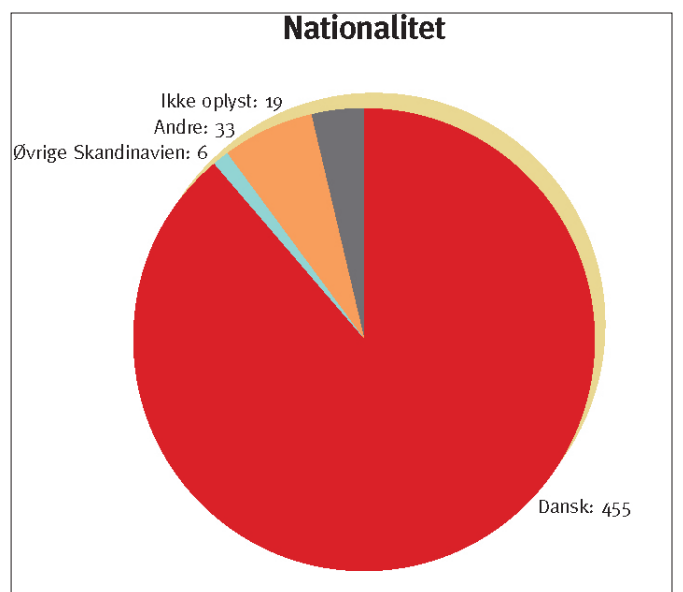
Kendskabet til Museet via vores hjemmeside: “Ovar-taci.dk” har ligget ret stabilt i de to opgjorte perioder: 2004-8 og 2009-11.

I en tid, hvor brugen af de digitale medier i øvrigt er eksploderet, kan det måske undre.

I øvrigt kan vi fortælle, at vi har opgjort antallet af besøgende på hjemmesiden gennem de seneste 5 år til et gennemsnit på ca 250 besøgende og ca 850 sider besøgt pr. dag.

For os er det helt tilfredsstillende tal.

Først og fremmest er det glædeligt at konstatere, at “mund til mund-metoden” – altså venner/bekendte står for hele 77 % af formidlingen af kendskab til Museet. Det viser jo tydeligt, at vi bliver personligt anbefalet som et spændende sted at

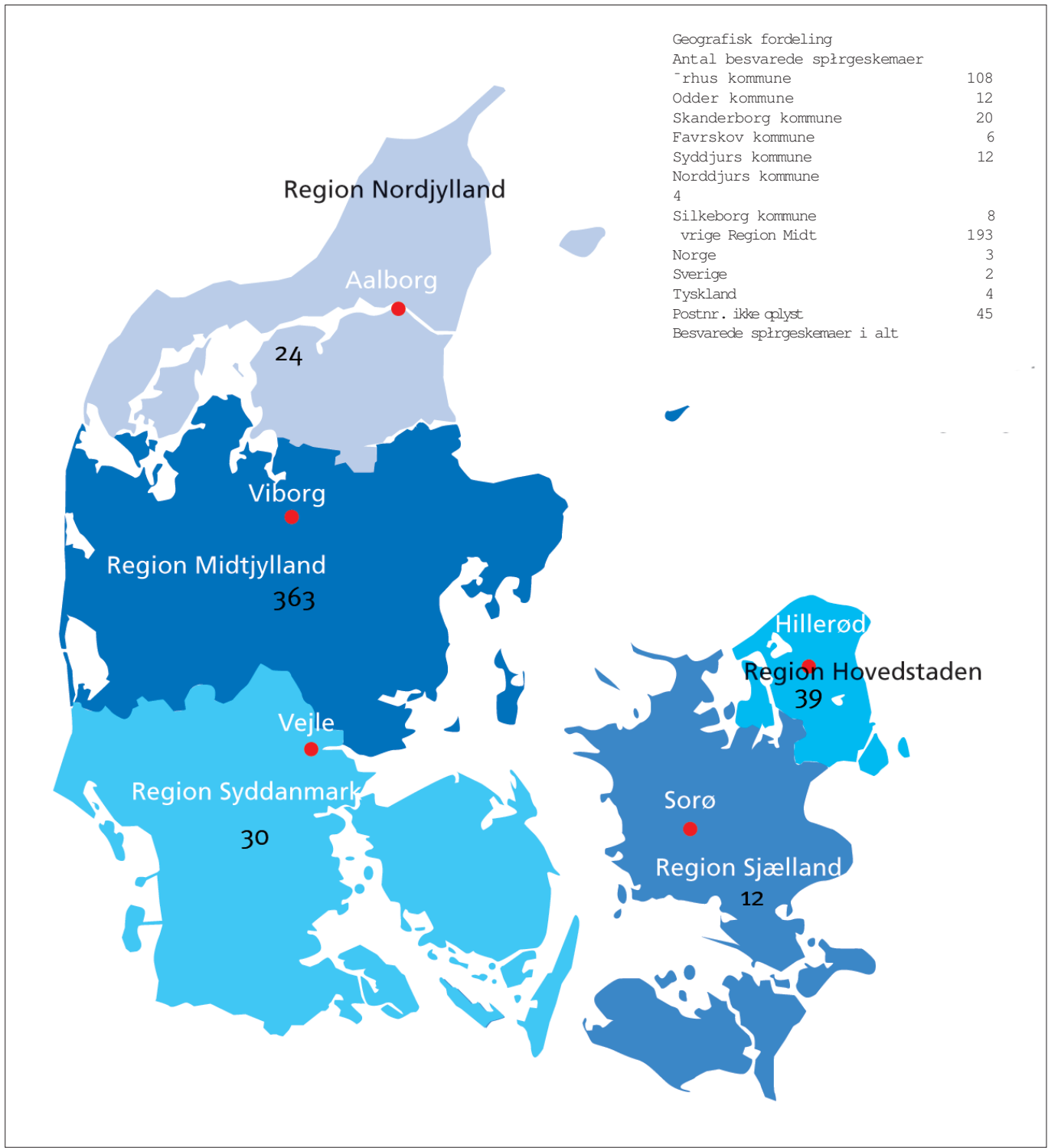

besøge.

Det er uden tvivl den bedste, og afgjort den mest omkostningseffektive reklame, vi på nogen måde kan få.

VIII: Tidsforbrug

Hvad museumsgæstens gennemsnitlige tidsforbrug angår, ser vi, at det for knap 50 procent vedkommende ligger fra 1-2 timer. Ca. 18 %

af de besøgende bruger mere end to timer i Museet. Endelig nøjes 20 % med en halv til en hel times besøg.

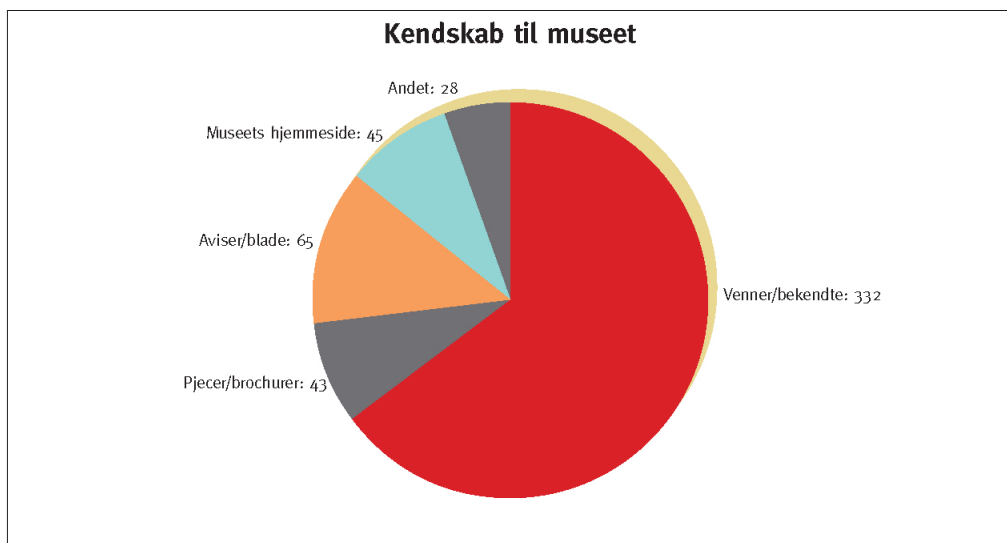
Afsluttende betragtninger

Alt i alt bekræfter brugertilfredshedsundersøgelsen vores fornemmelse af, at udstillingen er fængende og har indhold, der fastholder gæstens interesse og nysgerighed og engagerer gæsten i Museets fortælling.

Naturligvis er der områder, vi arbejder på at belyse bedre: I Museum Ovaraci giver de to udstillinger mulighed for krydsbefrugtning mellem kunsten og psykiatrihistorien. Krydsfeltet, som forener de to temaer, er et område, som rummer muligheder, som vi fremadrettet vil bringe mere i fokus.

Hvis man lytter til nye teorier om formidling og historiefortælling i museets univers, møder vi forskning, som tilråder os at koncentrere os om den "mørke fortælling". Herved forstås historien om det tragiske/uhyggelige med den fascinationskraft, disse emner har for mange.

Her prioriterer vi mest den "lyse" fortælling: Altså beretningen om alle de mere eller mindre vellykkede og langtidsholdbare sider af den

psykiatriske behandling gennem hospitalets snart 160-årige historie.

Konfrontationen med angst, den fysiske tvang og det lukkede rum er uomgængelig i fortællingen om psykiatriens historie; men den er også spændende uden at være båret af gys.

Først og sidst finder vi os bekræftet i at fortælle historien om psykisk sygdom og kunst skabt af mennesker med en psykisk lidelse, at fortsætte indsatsen for afstigmatisering og give plads til den individuelle og unikke beretning.

Eddie Danielsen

Grafik:
Karl Johan Lindrup Olesen

